

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۶/۰۲/۰۶

احسان الله مایار

پند یک پدر در حال مرگ به فرزندش

امروز صبح مانند تقریباً هر روز به سراغ دوستی رفتم که هیچ وقت نه از من آزرده می شود و نه خوش و بی آزار بالای میز با یک جهان پُر از معلومات که از تخیل و قدرت بشر خارج است جاه دارد و هیچ گاه مانند بعضی از انسانها فضل فروشی نمی کند.

از قضاء در بین یادداشت های ضبط شده ام نامه ای به نظرم خورد که مطالعه مجدد آن در دل و ذهنم چسبید و با خود گفتم بهتر است این تحفه از خوبترین ها را از نظر دوستان آگاه از زندگی و دنیای گذرا بگزرانم تا لحظه خود را روی زمین بیابیم و ماحول خود را بهتر درک نمائیم.

و این است پند پدریکه در بین زنده ها وجود ندارد، لیک روح و گفتارش جاویدان باقی است:

- منتظر هیچ دستی در هیچ جای این دنیا نباش و اشکهایت را با دستان خود پاک کن (همه رهگذرند)
- زبان استخوانی ندارد ولی اینقدر قوی هست که بتواند به راحتی قلبی را بشکند (مراقب حرفهایت باش)
- به کسانی که پشت سرت حرف میزنند بی اعتنا باش آنها جایشان همانجاست دقیقاً پشت سرت (گذشت داشته باش)
- گاهی خداوند برای حفاظت از تو کسی یا چیزی را از تو می گیرد اصرار به برگشتنش نکن پشیمان خواهی شد (خداوند وجود دارد پس حکمتش را قبول کن)
- عمر من ۸۰ ساله ولی مثل ۸ دقیقه گذشت و داره به پایان میرسه (تو در این دقیقه های کم کسی را از دست خودت ناراحت نکن)
- نه سفیدی بیانگر زیبایی است و نه سیاهی نشانه زشتی. کفن سفید ترساننده است و کعبه سیاه اما محبوب و دوست داشتنی است.
- انسان به اخلاقش هست نه به مظهرش.
- اگر صدای بلند نشانگر مردانگی بود سگ سرور مردان بود.
- قبل از اینکه سرت را بالا ببری و نداشته هایت را به پیش خدا گلایه کنی نظری به پایین بینداز و داشته هایت را شاکر باش.
- انسان بزرگ نمی شود جز به وسیله ی فکرش.

روز و شب همه دوستان خوش